XIV. évfolyam. Celldömölk, (Kiscell) 1912 szeptember 8. 37. szám.

KEMENESVIDÉK

KÖZERDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

(„KISCZELL és VIDÉKE“). Megjelenik minden vasárnap. („KISCZELL és VIDÉKE“)

Előfizetési ár:
Egy évre . . . . 8 kor. | Negyedévre . . 2 kor. —
Fél évre . . . . . 4 „ | Egyes szám ára — „ 20 „
Az erkesztővel értekezhetni: kedd, szerda és csütörtökön.

Felelős szerkesztő: Huss Gyula
Helyettes szerkesztő: Bakonyi Imre

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Celldömölk, Dömölki-utca, Gombás ház — Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető mindennemű küldemények.

Ifjuságí könyvtárak.

Ne resteljük bevallani, hogy nálunk a fiatalság nevelési rendszere a legutóbbi időkig igen közepes szinvonalon állott. Nem karolták fel ezt a felette nagyérdekü ügyet azzal a szeretettel, komolysággal és lelkiismeretességgel, a melylyel felkarolni kellett volna. Már pedig a nepek, nemzetek története fényes tanubizonyságot tesz arról, a hol gondos, pedans, lehet mondani puritánszerü nevelésben részesitették az ifjuságot, ott szilárd jellemü, erős akaratu, munkakedvelő és tettvágyó férfiakból álló nemzet kialakulását tették lehetővé.

S a hol ilyen férfiak alkották a társadalom, a nemzetiség nagy hányadat, ott virágzásnak, fejlődésnek, gazdagodásnak indult az ország; ott fokozatos haladás, emelkedés, gyarapodás mutatkozott minden téren s összeségben mindez a polgárság, a nép jóllétének, boldogulásának kutforrásává lett. A mely ország tekintélyes százaléka ellenben elpuhult, laza erkölcsü, beteges hajlamu és ingadozó természetü fiatalságból állott, az oly nemzet visszafelé fejlődött, hanyatlott és számos esetben romlott erkölcseinek, fesleit élet módjának lett áldozata, megsemmisült, elenyészett.

E szempontból mérlegelvén a dolgok miben állását, az ifjuság helyes, céltudatos és okos nevelésére kiváló figyelmet és nagy gondot kell forditani. A fiatal lélek rendkivül fogékony minden impresszió iránt: a mit lát, a mit hall, a mi figyelmét leköti, érdeklődését felkölti, az nem röppen el nyomtalanul, hanem mindjobban gyökeret ver lelkületében. Azért kell a gyermeket oly irányban nevelni, hogy maga előtt csak szápet, jót nemeset lásson, halljon vagy tanuljon. Magasztos, felemelő, léleknemesitő olvasmányokat adni a kezébe egyrészt, ártalmatlan, testedző, kedélyt élénkitő, szellemet felfrissitő szórakozásra birni másrészt. Igy nem lesz a gyermek koravénné, nem kopik le lelkéről a fiatalság üde, kedves zománca, ideig nem petyhüdnek el, izmai nem lazulnak meg, hanem egész lényén meglátszik a duzzadó életkedv, derü, a vidámság az önérzet.

Ifjuságunk nevelési rendszerében tehát kétségkivül jelentős fejlődést jelent az a miniszteri rendelet, — a melyben a népiskolai könyvtárak kötelező berendezéséről van benne szó. Az iskolák eddig is rendelkeztek könyvtárakkal, de ezek csak paródiái voltak a „könyvtár“ névre valóban rászolgáló intézménynek. Akadt itt ott néhány könyv, mely vagy ponyvairodalom piszkos terméke volt vagy pedig olyan külföldi, bár jelesebb iró forditott munkája volt, a mit éppenséggel nem tanácsos a fiatalság kezébe adni. Ilyen könyvekkel csak rontjuk a fiatalságot, a nélkül, hogy javitanók.

Most azonban valódi iskolai könyvtárak szervezése van tervbe véve. Hozzáértő, komoly férfiak hosszu és beható megvitatásai eredményeképp válogatják össze, kizárólag az ifjuságnak szánt olvasmányokat, a melyekből okolhatnak, tanulhatnak, nemesülhetnek. Szigoru cenzura alá veszik mindama könyveket, a mik nem a fiatalság kezébe valók. Lesz tehát sok és jó könyv. Mindenkinek jut majd olvasni valója és ez a körülmény óriási átalakitó hatással lehet a fiatal sarjadékra. Az elvitázhatatlan, hogy ha könyvet adunk a fiatalság kezébe, illetve hozászoktatjuk az olvasáshoz, ugy megszereti, hogy nincs az a hatalom, a mely eltériteni tudná az olvasástól. Ezzel kapcsolatban még egy nagy hordereju és a jelen generáció egészségesebb fejlődését előmozditó célt lehet elérni. Az iskolai könyvtárak révén a civilizálatlan felnőtt köznép is olvasmányhoz jut. Az apa, ki eddig unalmában korcsmát, palinkamérőt bujta, könyvolvasàsra adja magát, s minél tovább halad az olvasásban, annál inkább lapozgatja, s miután azt érdekesnek találja lassan-lassan hozzászokik szabad idejében, főleg vasárnapon az olvasáshoz, s ezzel kapcsolatban megfeledkezik arról, hogy egyáltalában létezik-e italmérő. Igy azután fokozatosan ebred az egyszerü polgárember arra a tudatra, hogy bizony nem is rosszak az emberek, mint aminőnek hitte. Nem merő szinigazság mindaz, a mit a füstös, fojtogató légkörü korcsmában cimboráival meghányt-vetett. Nem oly fekete az ördög, mint a minőre festik. A vad indulatokon, a háborgó szenvedélyeken a higgadt, fegyelmezett észszel lehet uralkodni. A jó könyv tehát a tudatlan embereket is felrázza százados lethargiájából, észretériti, látkörét kitá-

A kegyeletes emlék.

Arseny Nikolajevics felesége halála napjának évfordulóján minden esztendőben kihajtatott a temetőbe, rekviemet mondott és hajadon fővel állt meg a pelyhes, szinte vakitó fehér hóval boritott sirdomb mellett. Ott sirt halkan és igazán nagy fájdalommal. Az évek során minden keserü vagy bosszantó emlék feledésbe ment bensőjébe s most mar csak egy szelid, tiszta, szép fiatal asszony élt lelkében. Kimondhatatlan szépségben van ott fönn és szeretetteljes pillantással tekint le elárvult, öregedő férjére.

Boldog az emlékezeted . . . Susogta Nikolajevics, a ki már elfelejtett minden imádságot. Boldog az emlékezeted, az igazak mezőin vagy . . . mentes minden bűntől . . .

A fején a kopaszodás évről-évre terjed a hószinü haja közepén, a szakálla is megfehéredett, az arcát rancok szántották föl, a szeme elhomályosult. Most aztán a sirnál jámboran keresztet vetett magára és ott állt, a fájdalmas emlékekben elmerülve. Vigasztalásul ó-szláv szent igéket mormolt, a melzek még megerősitették az elhunyt iránt való szeretetét.

A felesége halála óta előlépett a hivatalában s most már főellenőr. Igen egyszerüen és zárkózottan élt, hallgatagon, pedanteriával és minden garasát félre rakta, a mi megmaradt. A portás nagyon respektálta. A mikor egyszer megparancsolta, hogy a temetőben a felesége mellett vegyenek neki sirhelyet. A vásárlás után frissebbnek, sőt nyugodtabbnak érezte magát: a halala után is ott lesz az asszony mellett! A tul világi életben nem hitt valami nyagyon komolyan, de mindenesetre kellemesebbnek tartotta, hogy valaki a saját felesége mellett feküdjék mint valami idegen ember mellett.

A hideg idő miatt végül távozott a másik világ közeléből. A nehéz szkunksz-bunda óriási galléran megült a hó s ó nem rázta le. Ilyen bundat viseltek a vele egyenrangu hivatalnoktársai is mi d

— Szép hely, — mondogatta magában Nikolajevics a megvásárolt kis földdarabra gondolva. — A fa persze utban van, de majd eltesszük s aztán lesz elég hely.

— Kocsis, — szólt rá szeliden egy magas, széles vállu, szürkeszakállas öregre — szabad maga?

Megalkudtak s Nikolajevics elhatározta magában, hogz még majd borravalót is ad neki. Igy tett minden evfordüló alkalmával.

A déreshaju kocsis jól meghajtotta a lovát s több izben olyanformán csóvalta a fejét, mintha valami különös véletlenen csodálkozna. Nikolajevics annyira el volt foglalva a gondolataival, nem vette észre a fejcsóválást. A kocsis egyszerre hátrafordult és barátságos mosolylyal igy szólt:

— Én ismerem önt, nagyságos uram!

Honnan? — kérdezte meglepetve Nikolajevics,

Istenem én már tizenkét esztendő óta keresem önt. Minden embert megnézek: ez az, vagy nem ez az? A város nagy, még lámpával is nehéz valakit ujra megtalálni, ha csak a véletlen nem segit . . .

— Ugy van, — mondotta az öreg a kocsist megfigyelve, hogy nem részeg-e? A kocsis azonban józan á lapotban volt

— Megöregedett persze ön is, bocsánatot kérek. Milyen sokáig vartam önre Egyszer meg is tévedtem. Akkor az az ember kinevetett. De nagyon hasonlitott önre.

— Miről van szó tulajdonképpen? — kérdezte Nikolajevics közelebb huzódva.

Nos, olyan dolog, meg fog bocsátani, hogy én megfogadtam, hogy önnek el kell mesélnem, mert én gyülölöm és megvetem a rossz nőket. Emlékszik-e rá uram, a mikor egyszer a Perinajaról hoztam el?

— Mikor volt az? Nem emlékszem rá!

Hiszen nem is teguap volt az, hiszen mondottam már, hogy tizenkét esztendő óta keresem önt. Olyan régen volt. Nem tud rá visszaemlékezni? Ön akkoriban egy keménynyaku fiatalember volt s a feleségével bevásárlásokat tett a Periunaja-ban. Én e sarkon álltam. Akkor látom, a mint ön arra megy a csomagokkal. Kocsivendégek — gondoltam. Nem emlekszik rá?

— Nem tudok emlékezni — mondotta az öreg némi gondolkodás után.

— Hát jó — intett a kocsis a fejével. — Ön felém jön, én oda jártatok. Ekkor ön megszólal a feleségének: én egy óra mulva jövök, édes, te azonban, fiam, hajtass haza.

— Nem emlékszem rá, — szólt Nikolaje

gitja, az igazságot megláttatja vele. Szóval józanabbul lát, hall, érez és cselekszik. S a hol mindenben a józanság dominál, ott erős jellem, szivós akarat, büszke önérzet és hamisitatlan munkakedv honol.

E tulajdonok teszik férfivá a férfit. S a mely nemzetnek sok ily fia van, az oly nemzet soha sem tünhet el a föld színéről, az megállapodás nélkül fejlődik, halad, vagyonosodik.

A birák és ügyvédek talárja.

Az igazságügyminiszter tervezete.

A kir. törvényszékhez és az ügyvédi kamarákhoz most érkezett meg *Székely* Ferenc dr. igazságügyminiszter leirata, melyben közli az uj polgári perrendtartas életbeléptetésével kapcsolatos intezkedések tervezetét és az igazságügyi hatóságoktól véleményes jelentést ker.

Az uj perrend — mondja a miniszteri leirat — a birak munkáját fölöttébb megszoritaná, a mi azonban az állampénztárt nagyon megterhelné, miert is a birákat a kezelés és az adminisztrativ teendők alól fölmentik és jövőre csak tárgyalnak és itéletet hoznak. A segédhivatalok; a kezelőszemélyzet s a biróságok és ügyészségek alkalmazottai pedig a rájuk szakadt terhet ugy viselnék, hogy megszünnek az aktaintezes. A szóbeliség és közvetlenség elvet honositanák meg az adminisztrativ munka minden vonalán. Jelentéstetelek, vizsgálatok, fegyelmi eljárások, kinevezések, küldetések, ezután nem irásban történnenek, hanem szóbelileg, szemelyes érintkezés és telefon utján. A hivatali vezetőknek — ilyen állas szervezve lesz — pedig a saját hivataláikban joguk lesz olyan rendszereket életbeléptetni, a milyent akarnak és jónak látnak.

A helyes rendszernek megbeszélése végett állandók lennének a tisztviselői értekezletek. A kezelőszemélyzet tagjai, a tisztviselők és alkalmazottak igy teljesen megszabadulnának az irásmunkától. A másolas elvegzesere pedig nőket alkalmaznának a biróságokon és ügyészségeken. Ennek megokolasaban pedig azt mondja a miniszteri leirat, hogy a tisztviselők feleségeik és leányaik szamára is nyuj hatnak kenyerkeresetet, mert a női munkaerő olcsóbb, a ferfialkalmazottak részére a masolas gyötrő és az egyéni érvényesülést gatolja.

A nők es férfiak egy hivatalban való alkalmazása nem kifogásolható moralis szempontból sem, mert a nagyobb bankok és magannivatalok irodáiban is bevalt ez a rendszer. Házastársak azonban a hivatalban nem állhatnak föllebvalói vagy ellenőrzési viszonyban. A tervezet a birók, ügyészek, jegyzők és joggyakornokok számára tenne kötelezőye a tárgyalásokon az egyenruha viselését. Az egyenruha talár és kalpag volna s a tekintély emelése kivánja szolgálni.

A birók talárja egyszerü, fekete szinü, a mellén koronás cimer. A kuriai, táblai, törvényszéki és járásbirósági birák egyenruhájának megkülönböztetését a cimer szine, nagysága és alakja határozná meg. Az ügyészek talárja is ugyanilyen. A jegyzőké és joggyakornokoké annyiban különböznének, hogy nem lenne rajtuk cimer. És a talár viselése minden birósági tárgyalason kötelező lenne. Az ügyvédek szintén kötelesek lennének a tárgyalásokon talárban megjelenni, csak a járasbirósági tárgyalásokon nem. Az ügyvédi talár meghonositasaról a miniszteri tervezet a következőket mondja:

— Az ügyvédi talár lényegében megegyezznék a birói talárral, de ettől esetleg a szövet eltérő szinében különböznek. Az ügyvédi talár viselésének kötelező volta a fenti korlatok között igen fontos volna az ügyvédi, birói, valamint ügyészi funkciók egyházhoz közelálló voltának kidomborítására. Egyrészt emelné az ügyvédi tekintélyt, másrészt előnyös volna az ügyvéd es biró közötti viszony javitasara.

Kemenesaljai Közgazdasági Hitelbank
(Az osztrák magyar bank mellékhelye.)
Celldömölk.
Betéteket elfogad
4 1/2 0/0
kamatoztatással.
Leszámitol üzleti es magán váltókat.
Jelzalogkölcsönöket folyósit.
Értékpapirok és idegen pénzek vételét és eladasat eszközli.
Folyószámla kölcsönöket nyujt.
A vele egyesült Hitelszövetkezet olcsó kölcsönöket ad kényelmes heti vissza fizetésre.

Máról-holnapra.

✲

— *Meddig fog élni Pius pápa?* —

Magas, erőteljes testalkatu öreg nő érkezett pár nappal ezelőtt Rómába. Látszott rajta, hogy az élettel való küzdelem erősen megtépázta, de azért minden mozdulata erélyt és önérzetet mutatott. Az öreg nő az Apennini hegyek közül jött le az örök városba és egyenesen a pápa nővéreinek lakasára ment, mely a vatikán közelében fekszik. Avval a kijelentéssel kopogtatott be a pápa nővéreihez, hogy igen fontos üzenetet hozott fivérük szamára.

Kijelentette az öreg asszony, hogy az ő neve Anna Mária s hogy idejének nagy részét vándorlással töltötte. Bolyongasai közben a sasok és farkasok voltak utitarsai s megjelentek előtte gyakran ugy a jó, mint a gonosz szellemek és nagyfontossagu kijelentéseket tettek előtte. A szellemek kijelentéseit ugy hü formaban szokta ő visszaadni s ezek a jövendölések mindig beteljesedtek. Az egész országban „igaz jósnő“ néven ismerik őt.

Ezeknek előrebocsátása után az öreg asszony elmondotta, hogy Pius pápa uralkodásának első évfordulóján látománya volt, melyben tisztán látta a szentatya életének főbb eseményeit. Ezt a látományt akkent idezte ujra maga elé Anna Mária, hogy egy zöld pálcikával köröket irt maga elé a levegőben s megszólalt különös hangon, mintha a barlang mélyéből jött volna elő az a hang. Első kijelentése az volt az öreg asszonynak, hogy ő tisztán látja a pápa jövendőjét s látja, hogy tekintet nélkül a szent atya magas korara, meg hosszu ideig fog élni kitünő egészségben és csuza sem fog fellépni a jovoben oly nagy erővel és oly gyakran.

A jósnő szerint a szentatya uralkodásának második resze most fog megindulni és hogy ezt az uralmat nagy vallási es politikai diadalok fogjak örökre nevezetessé tenni. A jóslas szerint a szentszektől elszakadt két ország, Franciaország és Spanyolország, melyekben most olyan nagy ellenszenv uralkodik a papaság ellen: meg fognak térni ujólag és a katholikus egyház rendkivül nagy hóditásokat fog vegezni az egész világon.

A pápa nővérei megkérdezték a jósnőt, hogy adja okát látomanyanak, vagy nyujtson részleteket látományaról: az öreg asszony azonban kijelentette, hogy nem tud többet mondani. De az egész beszéd alatt ugy látszott, hogy valami külső erőnek a hatása es lefolyása alatt áll s kétszer-háromszor is ismételt egy mondatot.

Utolsó kijelentése az volt az öreg asszonynak:

„Pius mint pápa és mint velencei nagy diadallal fogja látni és nagy elégtétel lesz rá nézve a közel jövőnek azon eseménye, hogy a kereszt diadalt fog aratni szárazon és vizen: hogy ellenségei meg fognak semmisülni s az események ugy fognak alakulni és azt a látszatot fogják kelteni, mintha visszatérne azon kor, melyben a dózsék uralkodtak.

Kijelentésének azon része, mely a kereszt diadalaról számol be szárazon és vizen: azt a gondolatot keltette a pápa nővéreiben, hogy a jósnő az olasz-török háborura gondol. Kérdést is intéztek az öreg asszonyhoz, de az nem tudott a részletekre nézve felvilágositást adni.

Azután hosszu esernyőjét a hóna alá fogva, megindult az öreg asszony és kijelentette, hogy ujra visszatér a hegyek közé. Utolsó szava az volt, hogy az ő látománya szerint a közel jövőben sokkal nagyobb események fognak történni, mint a pápa korábbi uralkodása alatt.

vics, mosolyogva rajta, hogy a kocsis milyen ügyetlenül utanozta a hangját.

— Hát jó. A nagyságos asszony rám szól: a Kabinet skaja-ba. Ön kezet csókolt neki.

— Mi? — szólt Nikolajevics csodálkozva. Ugy tünt föl neki mintha rosszul hallott volna.

— Alig ment ön el, — folytatta a kocsis — az asszony rám szólt: Hajts a Nikolaj-hidhoz, majd ráfizetek, Te bestia, te nagyszerüen szeded rá az uradat. gondoltam magamban. Biztosan van egy megbeszélt találkád. És csakugyan, alig érünk a hidhoz, a sejtelmem valóra vált! már ott állt ő, a nyomorult fiatal legény!

— Halt! kiáltott rám s beszállva, kezet csókolt.

— De régóta, de milyen régóta nem láttuk egymást. Ah! Ah! Hajts a Dvaszanszkajába.

— Hová, uram? kérdeztem.

A fiatalember folyton azt suttogta a fülébe, hogy milyen régen nem találkoztak. Hogy van? Ah! Ah!

— Csak látna benneteket, gyalázatosak, a férje, — gondoltam magamban. Végigvágtam a lovon és tiz perc mulva ott voltunk a Dvaszanszkaján.

— Megállj! — szólt rám. — Hajts a szállodába!

— Parancsára! Oh, te tolvaj, te kutyakölyök! — Bementek mind a ketten; ő a karján vezette.

— Vigyázz meg ne botolj, szerelmem!

— Ah, pfuj! — mondta az öreg és kipött.

Nikolajevics néma csodálkozással nézte őt.

— Hát jó, — mondta a kocsis. — Egy óra mulva majd kiöttök; hiszen akkor otthon kell lennie. Én várhatok, egyszerre csak jönnek az én kis madaraim. Most nem vezeti a karján. Ram kiált

— Kocsis!

— Hova parancsol?

— A Kabinetszkajába. Én utközben kiszállok. Jól hajts!

Megindultunk. En azonban elhatároztam magamban, hogy ha egyszer meglátom önt, mindent elmondok önnek a bestiáról, a kinek a férje kezet csókol és ő — a patkányfajzat!

— Én most ssm emlékezem, — mondotta remegő hangon Nikolajevics. — Az nem én lehettem . . . nem én . . .

— Hát nem lakott ön a Kabinetszkajában? — kérdezte a kocsis ismét odafordulva vendégéhez.

— A Kabinetszkajában? Hiszen ő már régen meghalt . . .

— Egy nagy szürke ház, a sarokról a második. Hát meghalt?

E pillanatban egyszerre csak egész tisztán visszaemlékezett rá Nikolajevics, hogy évekkel ezelőtt a feleségével a Periunajaban volt s tőle elbucsuzva, egy óra mulva tért haza, a feleségét nem találta otthon. Később jött, igen kedves és gyöngéd volt s azt mondta, hogy utközben egy barátnőjét látogatta meg . . .

(Folyt. köv.)

Hirdetéseket felvesz a kiadóhivatal.

HIREK.

Pillanatfelvételek.

VÉNASSZONYOK NYARA.

A szeptemberi aranyos napsugár mosolyogva hinti szét bágyadt fényét a haldokló világ felett s szelid szeretettel csokolja körül a lepergő faleveleket, Talán utolso faradt mosolya ez a szeptemberi napsugárnak, a mely világit még ugyan de gyenge, erőtlen sugara már nem tudja kicsókolni kelyhéből az utolsó rozsabimbót . . .

. . . Vénasszonyok nyara . . .

A legszebb, legmegkapóbb kép. Telve poézissel, ezernyi gyönyörü, szines hangulattal, bájosan szép romantikával. A ki el tud merengeni a virá ok csöndes, panasztalan hervadásán, a kinek lelke megerti az elfonnyadt rozsdapiros falevelek szomoru sóhaját, a mint halkan peregnek le a ritkuló ágról; a kinek megdobban a szive az örökszép természet fájdalmasan megkapó, szomoru haldoklásan: az nem tudja megindulas nélkül nézni azt a nagy szomoruságot, a mely lopva, titkon borul a letarolt, kifosztott vilagra. Es a szeptemberi napsugarnak az a fajdalmasan szomoru mosolya, a mely halovany fénynyel világitja be a haldokló termeszetet, könnyet csal az érző ember szemebe.

És vajjon van e szebb, hangulatosabb, bájosabb kep, mint a vénasszonyok nyara? . . . . Mikor a termeszet olyan, mint egy ezüsthaju nagyasszony: csöndes, szelid; a kinek jóságos szemében ott ragyog a szeretet tisztasága s halovány ajkain ott ül a jóság szelid mosolya . . . A ki az álmodasos, csöndes őszi esteken ölébe veszi kicsi unokajat s édesen szép meséket mond neki a régi, nagyon régi tavaszról, a mikor meg nagyanyó is olyan csöpp leanyka volt s épp ugy örült a tavasznak, viragnyilasnak, madardalnak, mint most az unokája.

Es a sze idarcu, ezüsthaju nagyasszony szeme felragyog [illegible] edves emlekek nyomán, gondolatai visszaszállnak a multba, a mely szep volt, kedves volt; de már elszallt . . . E szállt örökre, feltartóztathatatlanul s nem maradt mas belőle, mint a kedves, felejthetetlen ifjuság egy-ket szines, gyönyörü emleke; talan egy óra, talán csak egy röpke pillanat, a melyet nem lehet elfelejteni egy hosszu életen keresztül és a mely bearanyozza a hervadás, a lemondas szomoru korszakat. És nagyanyó szemén forró, nehéz könnycseppek jelennek meg, mikor szeretettel vonja magához unokája szöszke fejecskejet s halkan suttogja neki:

— Régen volt az, kicsikém

[illegible]

— **Képviselőtestületi gyülés.** Celldömölk község képviselőtestülete szerdán délelőtt 8 órakor közgyülést tartott a városháza tanacstermeben, melyen letárgyalták a jövő 1913. évi költségvetését a községnek. 34 százalek lesz a jövő évi pótadó, egy százalékkal kevesebb, mint az idén. Szerepelt a napirenden még a vármegye megsemmisitő határozata Celldömölknek a Szt. Benedek-rend nemesdömölki apátságával iskola részére megvásárolt terület tárgyában kötött adásveteli szerződésre. Megsemmisitette ezt a vármegye, mert a község képviselőtestülete nem tüzte ki napirendre. Ezt jóvateendő, mindjárt kitüzték ez ügyet az októberi közgyülésre. *Sokoray* Elek kérvénye községi mészárszék felállitása tárgyában szintén most került napirendre. Ez ügyben a képviselőtestület próbavágást rendelt el, de nem hisszük, hogy Celldömölkön rá ne fizessen majd a város, mikor Köszegen ilyen sors érte a községi mészárszéket. Tárgyalva lett a belügyminiszter leirata a marhalevelek kiállitása ügyében. Mig *Lóránth* Gyula jegyzőnk életben van, ő kezeli azokat, utána a képviselőtestület annak adja, a kinek ő akarja, vagy maga is kezeltetheti. Illetőségi megállapitások tárgyalásával véget ért a közgyülés.

— **Eljegyzés.** *Friedmann* Salamon kereskedő Pápáról, e ho 4-én jegyezte el *Kesstolits* Mátyás és neje celldömölki nagykereskedő bájos leányát, Bertát.

— **Strucmadaras cimerünket** nem fogadta el a belügyminiszter, miért is a megyegyülés tárgyai között most is szerepel a cimer megállapitása. E tárgyban a kiküldött bizottságot *Béhássy* István főispán szeptembez 10-ikére hivta össze a vármegyehaz kistermébe.

— **Ostffy Lajos dr. beszámolója Jánosházán.** Kerületünk országgyülési képviselője, *Ostffy* Lajos dr. mint értesültünk *Porkoláb* Mihaly dr. kiseretében mult vasárnap Jánoshazan tartott beszámolót képviseloi müködéseről. Mint értesültünk a beszámolón több ember is vehetett volna részt,

— **Uj postamesterek.** Mint értesülünk, a sárvári postamesterségre palyázó 130 egyen közül *Förster* Miklós szolgabiró nyerte el az állást és erre a kereskedelmi miniszter már ki is nevezte. Nem [illegible]on [illegible]edig postamesternővé általanos me ele[illegible]edé[illegible] miniszter *Mojcsán* Teréz eddigi kiadónőt nevezte ki.

— **Szerencsétlenül járt munkás.** A ságheg yi bazaltbányaban tortent mult szombaton, hogy *Kalmar* Janos 35 eves alsósagi lakos szenve [illegible] serült, mely altal mintegy negy hetig lesz szüksége az orvosi kezelésre.

— **Helyszini szemle.** A sághegyi iparvasut sorompóinak helyszini szemléje e hó 4-en, szerdán délelőtt volt megtartva. Az iparvasut és a Celldömölk—Alsóság közötti vármegyei közut keresztezésénél van szükség a sorompok felállitására, e célból a Máv. megbizottjan kivül részt vettek meg a helyszini szemlen *Somogyi* Miklós vármegyei tiszti főügyesz, *Hvozdovits* Antal müszaki tanácsos mérnök es dukai *Takach* Marton celldömölki főszolgabiró.

— **Tüzvész Jánosházán.** Nagy tüzvész pusztitott kedden este 9 óra tajban Janoshazan, mely mintegy 6 lakóhazat, 32 pajtat, sok mellekepületet, gazdasagi eszközöket, kazalokat és hazi allatokat pusztitott el. Mintegy 60—70 ezer kor. a tüzkar, mely nagy részben szalmate ős házakat pusztitott el. A tüz elpusztitott egy telefonpóznát is, miert Celldömölkkel és Szombathelylyel megszakadt az összeköttetés. *Kornfeld* Vince plebanos szérüjén gyult ki egy nagy szalmakazal eddig ismeretlen okból, persze rögtön nagy tüz keletkezett ebből, mely vörösre festette a latha tárt a rettenetes szélviharban. Segitség is érkezett a jánosházai tüzoltoknak, a kik *Benyó* Ferenc főparancsnok vezetese mellett igyekeztek a tüzet [illegible]tizami. Ott voltak a bobai, kissomlyoi, kemenespalfai, körtvelyesi, karakói, nemeskereszturi, kamondi és dukai tüzoltok. A tüz a Paputeaban kezdődött s onnan atcsapott a Nemesutcába. Ugyanott pusztitott, a hol az 1904 ik tüzvész alkalmaval Ejfél tájban sikerült a tüzet megfekezni, de tüzőrökre szükség volt hajnalig, mert közben több helyen felébredt, de az eberség folytán sikerült eloltani. Biztositas revén jó resze megterul a karnak, de ez csak csekély karpótlás [illegible] veszteseget ert birtokosoknak

— **Eltávozott a cigánybanda Celldömölkről!** Eltávoztak, meghalt a ki összetartotta őket, nincs közöttük *Sarkösy* Géza primas, kevés a kereset, nem tudnak megélni, kenytelen kelletlen itthagyták Celldömölköt. Itthagyattak a mostoha viszonyok. Mikor városunk kavéhazaiban külön engedélyre van szükségük, hogy ott a banda szórakoztassa 10 óra után a vendegeket, ezért pedig 6 koronát kell a szolgabiróságnál fizetni az engedélyért, nem is csodalhatjuk. Hiszen az is kérdés, keres-e a banda olyan összeget, hogy azt előre meg tudja fizetni? Most csak Ládas Ferkó magányos zenéjében gyönyörködhetik a kemenesi közönség.

— **Egyházkerületi közgyülés.** A dunantuli református egyházkerület rendes közgyülesét folyó évi szeptember hó 25-én és következő napjain tartja Pápán a főiskola disztermében Antal Gábor püspök és Tisza Istán gróf főgondnok elnöklete alatt. A gyülés főbb tárgyai lesznek: 1. Az 1913. évi költségvetési előirányzat. 2. A közigazgatási államsegély felosztása. 3. Épitkezési jelentés. 4. Pénzkezelési szabályzat revidiálása. 5. Gellert Szabó János hazának eladása. 6. Igazgató tanács jelentése. 7. A népiskolai tanügyi bizottság jegyzőkönyve. 8. Segélykérvények.

— **Az uj kávéház titkaiból** cimmel lapunkban egy közleményt adtunk le, minthogy azokkal a tulajdonost sem üzletében, sem egyéniségében sérteni, avval neki ártani nem akartunk, ezen rectificáló nyilatkozatnak helyet adunk lapunkban.

— **A közigazgatási tanfolyam tantestülete.** A szombathelyi közigazgatási tanfolyam igazgatóságát és előadóit, a belügyminiszter már kinevezte a szeptemberben kezdődő uj tanévre A tanfolyam igazgatója Herbst Géza alispán, igazgató helyettese Somogyi Miklós tiszti ügyész lesznek. Az előadók a következők: Hajasy Viktor kir. ügyész, Huszár Pál dr. pénzügyi tanácsos, Szabó László dr. ügyvéd, Jánossy Gábor árvaszéki ülnök, Kiskos István helyettes polgármester és Hidegkövy Lőrinc pénzügyi számvizsgáló.

— **Országos és havi marhavásár.** Hétfőn volt városunkban a szeptember havi országos vásár kirakodassal, melynek az időjárás eléggé kedvezett s ezért különösen a marhavásár igen nagy volt, de a sátorok között is nagyon élénk volt ugy a kereslet, mint a kinálat. Csütörtökön pedig havi marhavasárja volt Celldömölknek, de az állandó zivataros, orkánszerü szel csak kis mertekben kedvezett a vásarnak, igy hat csak kevesbe sikerült a csütörtöki, mint a hetfői vasár.

— **Családi dráma.** Boldogtalan családi élet tragédiajanak utolso akkordjakent dördült el hat revolverlöves a mult szombaton Zalaaegerszegen, *Füredi* Béla boltja előtt. *Milei* Gyula celldömölki lakos vasuti fékező, néhány évvel ezelőtt feleségül vette *Zsuppán* Vilmát. Nem tudták megérteni egymast, egész eletok zsörtölődesben, veszekedesben telt el Végre meguntak a sok civódast es elhatarozták, hogy elválnak, valóperük folyamatban van. Van azonban egy igen szép gyermekük, a ki most ugyan az anyanal volt, de a kit az apa szeretett volna maganál tartani. Mióta e valtan eltek, igen sokszor veszekedtek a gyermeken, söt egy izben az apa el is lopta gyermeket. A mostani vegzetes esetnek is a gyermek volt az oka. Erős szóvaltásba keveredett Mileiné férjével. A ferj durván támadott az asszonyra és követelte a gyermeket. Mileiné Füredi boltjaba akart menekülni ferje elől, a mikor is a dühöngő ember hatszor felesege után lőtt. Három golyó talalt, melyek közül egyik életveszélyes. Az asszonyt eszméletlen állapotban szallitottak a korhazba, hol ket golyot sikerült kivenni. Ha a meg bent levő golyó valamilyen komplikaciot nem okoz, van ra remény, hogy felgyógyul Mileiné. Tettének elkövetése utan a férj a mezők felé menekült, hol a rendőrok elfogtak. Jelenleg az ügyeszség fogházaban várja elkövetkező sorsát.

— **Közgyülés törvényszéki rendeletre.** Érdekes közgyülése lesz a Szombathelyi Bőrgyar-Részvenytarsaságnak szeptember 15-en — a szombathelyi törvényszék rendeletére. Nehány részvényes ugyanis arra kérte az igazgatóságot, hogy hivjon össze közgyülést, a melynek napirendjére kitüzték az igazgatóság ellen beadott bizalmatlansági inditvány tárgyalasát s ebből kifolyólag az igazgatósag elmozditását és uj igazgatoság választasat. Az igazgatosag termeszetesen megtagadta a közgyülés összehivását, a törvényszék azonban az 1875. évi XXXVII. t.-c. 178. §-a alapján elrendelte. A tarsaság 1889-ben alakult 272.000 korona alaptőkével, 1891-ben 1603.20 koronára szállitottak le, a későbbi evekben még több változáson ment at az alaptőke, mig azután 1910-ben 340.000 koronara [illegible] azonban csak 272.000 koronat fizettek be. A társasag legutolsó mérlegében is csak 272.000 korona az alaptőke.

— **Drágább lesz a szén.** Az osztrák bányamüvek áremelesei után nagyon aktuális lett annak a kérdésnek a föltevese, hogyan alakulnak majd a belföldi szénárak. Szakkörökből erre vonatkozólag a következő információt kaptuk: A mi az ipari szenet illeti, az irányzat a belföldi piacon emelkedő. Kimondott áremelkedesről itt nem lehet szó, mert a bányak a vevők szerint szabják meg az árakat. A házi használatra szant szénnel másként áll a dolog. Itt tulajdonképpen már volt egy áremelés, mert az idén április elsejevel nem léptették életbe a szokott nyári árakat. Szeptember elsejével emelkedtek az árak körülbelül 25 fillérrel métermázsánkint. Az áremelések a drágább vasuti fuvarra és a szénpalyaudvar folytán megdrágult szekérfuvarra való hivatkozással történnek. 1913. januar elsejere pedig ujabb áremelés várható a porosz szénkonvenció részéről, a mi persze a házi szükségletet is erinti, mert magyar szenet fütésre csak a bányavidékeken használnak. A szakemberek egyébkent aggodalommal várják az öszt, mert nagy forgalmi zavaroktol, vaggon hiánytól félnek. A pénzdrágaság is belejatszik a helyzet alakulásaba, mert az ipari vállatok — pénz hijján — nem tudnak elég szenet beszerezni a forgalmi zavarok beallta előtt.

Úgy az ellenzék,
mint a munkapárt
megegyeznek abban, hogy egyedül
GOTTLIEB IZIDOR
„Turul" ciporaktárában
szerezheti be mindenki a legszebb és legdivatosabb cipőujdonságokat
CELLDÖMÖLK
Sági-utca

A jelenkor legjobb tetőfedő anyaga az
ASBEST-PALA.
Elpusztíthatatlan, soha javitást nem igényel. Tüzmentes, fagymentes, vizhatlan és viharálló.
Alatta a padlás télen nem hideg, nyáron viszont nem meleg
KÖNNYŰ, mert a befedett terület négyzetméterenkint 10 kilogram — holott a hornyolt cserépből négyzetmétere 40 kg., közönséges cserépből 65 kg., igy palafedésre a legkönnyebb tető és a leggyöngébb fal is alkalmas.
Legmesszebbmenő jótallás!
Felvilágositást, árjegyzéket és mintát kivánatra ingyen küldünk.
Magyar Asbest Palagyár R.-T. Jánosháza.
Iroda: Zollner Bélánál Jánosháza

A mesterdalnok...
Cipőm szép és tökéletes,
Benne járni elvezetes,
Mert ha cipőt szegzek várrok,
Rajt' van...

Kaucsuk sarok.

Borszéki
GYÓGYÉS UDITÓ
A SZÉNSAVAS ÁSVÁNYVIZEK
KIRÁLYA!
Főraktár Celldömölkön: Gayer Gyulánál

HÁROM szobás lakás mellékhelyiségekkel villanyberendezéssel november 1-re kiadó öz". Bakonyi Józsefnénál Celldömölkön, Kis utca 9.

Értesítés.
Alulirott közhirre teszem, miszerint Celldömölkön a Papai-utcában levő saját házamban
zálogintézetemet
— a hol előnyös feltételek mellett 3 hónapig kisebb-nagyobb kölcsönöket folyósitok — már megnyitottam.
Tisztelettel
Pálovits József

Eladó
néhány Kemenesaljai Közgazdasági Hitelbank részvény az 1912. évi osztalékszelvényt tartalmazó szelvényivel együtt. A vételári végösszeget, az ajánlattevő nevét és lakhelyét pontosan tartalmazó ajánlatok a következő cimre küldendők:
Marton Andor dr.,
MAGYARÓVÁR.

Valóban!
„Zorfmolin"
Nagyszerűen használ mint utolérhetlen „Rovar-irtó"

Kinoset ér a Terdy-féle Hollandi 3 király tea,
mivel nemcsak *haskajtó*, hanem egyuttal *étvágyjavitó, gyomorerősitő, emésztést* elősegitő, *bélmüködést* szabályozó, nemkülönben a legmagasabb *gyomorbajban* is segit. Csomagja (kbl. 10—12 szeri használatra) 50 fillér. Minden gyógytárban kapható.

DEVECSER: *Böhm József, Kollin Adolf, Mautner Zsigmond, Rósenberg.* AJKA: *Lázár Antal Schlesinger Pál, Nay Pál, Kollin Mór.* JÁNOSHÁZA: *Kohn J. Fiai, Jánoshási Fogyasztási Szövetkezet, Spitzer Samu utóda Singer Sándor.* CELLDÖMÖLK: *Lendler Samu, Gayer Gyula, Horler János, Hercfeld Mór.* SÜMEG: *Márkus Salamon Fia, Beretsky Gyula.*

Nyomtatott a kiadótulajdonos „Vörösmarty"-könyvnyomda és hirlapkiadó vállalat gyorssajtóján Devecserben 1912